

[Ministeren for kulturelle anliggender]

hvor vi kan se, at meningene skilles her i salen, er områder, hvor der er principper, hvor der er nogle grundholdninger bagved, som der må tages hensyn til, når vi skal se på, om vi kan bøje synspunkterne mod hinanden fra den ene og fra den anden side. Det kræver bøjelighed fra alle, hvis vi skal kunne få bred tilslutning til dette forslag.

Jeg skal tage nogle enkelte af de punkter op, som har været drøftet, for der bliver jo lejlighed til at arbejde videre med dem i udvalget.

Et af de spørgsmål, der har været nævnt, er folketingsmedlemmers mulighed for at være medlemmer af den kommende bestyrelse eller ikke. Jeg vil godt sige, at der ikke dermed er tale om, at man vil afpolitiseres systemet. Det forslag, som ligger her, lægger ikke op til at frigøre Danmarks Radio fuldstændigt fra det politiske system. Det ligger også i, at det er Folketinget, der skal udpege medlemmer til bestyrelsen. Det ligger i, at Folketingets finansudvalg vil få den afgørende indflydelse på licensens størrelse og dermed på det økonomiske grundlag.

Når man må gå ind for – det mener jeg man bør gå ind for – at folketingsmedlemmer ikke kan være medlemmer af bestyrelsen, så er det netop, fordi Folketinget har denne overordnede styringsrolle i forhold til ikke blot Danmarks Radio, men også TV 2. Det har igen at gøre med sammenhængen i de ting, vi foretager os her, når vi lovgiver om det samlede fjernsynssystem, som vi nu bygger op med Danmarks Radio og TV 2 ved siden af, med de særlige rollefordelinger, der vil blive imellem de to kanaler.

Styrelsen for TV 2 er som bekendt sammensat efter særlige principper, og dér er det også fastslået, at medlemmerne af bestyrelsen ikke kan være medlemmer af Folketinget eller omvendt.

Det er væsentligt at se på netop denne begrundelse for, at folketingspolitikere ikke bør sidde i Danmarks Radios bestyrelse, så lidt som de må sidde i TV 2's. Det er finansudvalget, der bliver det afgørende organ med hensyn til at fastlægge økonomien for vort samlede tv-system, både for TV 1 og for TV 2.

Så kan det ikke være hensigtsmæssigt, så kan det ikke være rigtigt, at Folketinget er direkte repræsenteret i styrelserne for den ene af de to institutioner, som finansudvalget

skal have det endelige økonomiske ansvar for. Det er denne frigørelse, som er det væsentlige argument i den retning.

Må jeg tage et andet punkt op, som har været nævnt af flere af ordførerne. Det er spørgsmålet om programrådets virksomhed og programrådets sammensætning. Det er klart, at programrådet skal have den bredde, der er talt om. Det skal ingen være i tvivl om. Det fremgår også af lovforslaget og lovforslagets bemærkninger.

Jeg vil godt gøre op med den myte, som har fået lov til at brede sig – ikke her i salen, men ude omkring i debatten – at dette programråd ikke måtte befatte sig med nogen form for efterkritik, ikke måtte befatte sig med nogen form for kritik eller drøftelse af programmerne. Det er ingenlunde tilfældet. Det er heller ikke tilfældet, som nogle har ment, at programrådet skulle arbejde i en slags stor isolation, hvor de i programrådet talte med sig selv og måske talte lidt med pressen, men ellers ikke havde nogen kontakt med radiosystemet.

Jeg forudsætter – det må være en selvfølge – at programrådet har sine møder, og at Danmarks Radios ledelse, både direktion og bestyrelse, er repræsenteret, således at der kan blive en dialog mellem programrådet og dem, der skal tage signal, der skal tage pejling af programrådets synspunkter, nemlig dem, der har ansvaret for Danmarks Radios løbende ledelse. Bestyrelsen har jo ansvaret for den samlede drift, ikke blot for det økonomiske, men også for, at formålsparagraffer og andet efterleves. Bestyrelsen har det endelige, afgørende ansvar for hele virksomheden og må naturligvis være optaget af at holde sig ajour med, hvad programrådet drøfter. Det er ikke sådan, at de kommer til at arbejde i et tomrum.

Jeg mener stadig væk, at det ikke er hensigtsmæssigt, at medarbejderrepræsentanten, som vi foreslår, ikke har stemmeret, for jeg mener i modsætning til fru Ingerlise Koefoed, at når vi reducerer bestyrelsen til det halve af, hvad Radorrådet er, så må også medarbejderrepræsentationen reduceres tilsvarende og til ét medlem. Ellers er det en urimelig overbalance i forhold til den placering og den balance, der hidtil har været.

Jeg mener, der er argumenter for, at medarbejderrepræsentanten ikke bør have stemmeret, fordi man understreger denne sam-